

sigt over Overskyldraadets principielle Afgørelser maatte komme til at foreligge snart. Den er bebudet at ville fremkomme, men paa et Tidspunkt noget ud i Fremtiden, og det anser Flertallet ikke for ønskeligt. Man vil derfor gerne have, at Finansministeren skulde sørge for, at det skete saa snart som muligt. — Da ærede Medlemmer ville kunne se det her af Betænkningen, skal jeg ikke opholde mig ved det Materiale, som er tilvejebragt med Hensyn til de landøkonomiske Forskudsforeninger og vedrørende Laan til Jordlodder for Landarbejdere, et Materiale, som jeg og adskillige andre Medlemmer paaskønne at have set.

Derimod vil jeg gerne til Slutning nævne, hvad der staar sidst i Betænkningen. Der omtales, at der er stor Fare for, at et af Middelalderens skønneste Mindesmærker — ikke skøn i sin nuværende Skikkelse, men saaledes som det vil kunne blive — skal gaa til Grunde, nemlig Karmeliterklosterets Bygning i Helsingør. Der er, efter hvad der meddeles, meget stor Fare for, at denne Bygning skal forsvinde. Der er mange ikke alene i Helsingør, men ogsaa blandt andre, der elske Kunsten og de nationale Minder, som i høj Grad interessere sig for, at der paa en eller anden Maade maa blive truffet Foranstaltning til, at denne Bygning bliver bevaret. Hvorledes dette skal ske, er selvfølgelig noget, som vi ikke her have kunnet stille Forslag om, hele Udvalget indskrænker sig til at henstille til de ærede Ministre, som have Indflydelse paa denne Sag, — hvem det nu er, jeg tænker det nærmest er Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet eller maaske Indenrigsministeren, maaske dem begge —, at tage under velvillig Overvejelse, hvad der kan og bør gøres for at bevare denne interessante Bygning fra Middelalderen.

Jeg skal med disse Bemærkninger indstille Forslaget til Finansloven til uforandret Vedtagelse.

Madsen-Mygdal: Hele Finansudvalget er jo enigt om at indstille det foreliggende Forslag til en Finanslov for det kommende Aar til uforandret Vedtagelse, og derfor er der ingen Grund for mig til at bruge ret mange Ord i Dag, men der er dog et Par Spørgsmaal, jeg gerne vilde omtale. Endskønt hele Udvalget har underskrevet Betænkningen, som den lyder, er der dog noget deri, som jeg ikke er saa ganske tilfreds med. Udtalelsen, der staar i første Stykke, er naturligvis rigtig, nemlig, at det

foreliggende Finanslovforslag fremtræder med en Indtægt af over 85 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mod ca. 79 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Fjor, og altsaa over 6 Mill. Kr. mere, men at det dog ikke betyder en saa stor Stigning i Statskassens regelmæssige Indtægter, fordi der paa Indtægtssiden findes paa § 9 3,580,000 Kr., som er Forbrug af Formue; fradrages dette Beløb, bliver Indtægtssstigningen ca. 2,4 Mill. Kr. Det er ogsaa rigtigt, naar der videre staar, at Udgiften, ca. 85,9 Mill. Kr., i Sammenligning med Udgiften i Fjor er stegen med ca. 4,5 Mill. Kr. Men saa kommer det, som jeg har lidt at bemærke til, skønt det ikke er tilstrækkeligt til, at jeg har villet forlange nogen Separatbemærkning i Betænkningen, men jeg vil dog gøre opmærksom paa det her i Salen. Naar det nemlig hedder, at Udgiftsforøgelsen altsaa overstiger den virkelige Fremgang paa Indtægtssiden med over 2 Mill. Kr., er det i Sammenligning med det, der staar i første Stykke, neppe rigtigt. Det er rigtigt, naar vi tage Udgiften paa det foreliggende Finanslovforslag sammenholdt med det forrige i en samlet Sum, men naar man trækker Forbrug af Formue paa § 9 med et Beløb af 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fra paa Indtægtssiden, maa man gøre noget lignende paa Udgiftssiden, og paa Udgiftssiden er der Beløb, som vi kunne kalde, og som virkelig ere, Forøgelse af Formue. Jeg taler ikke om Udgifterne til Statsbaneanlæg og Afdrag paa Statsgælden og den Slags Udgifter, men derimod er der ligefremme Laan til forskellige Foranstaltninger; navnlig er der Udlaan i Anledning af Loven om Jordlodder til Landarbejdere paa 1,800,000 Kr., det er en Forøgelse af Formue, som rentebærende Laan. Trækker man altsaa Forbrug af Formue fra paa den ene Side, bør man ogsaa trække Formueforøgelse fra paa den anden Side, og saa bliver Forskellen ikke over 2 Mill. Kr.

Men den Konklusion, som den ærede Ordfører i Betænkningen uddrager af de fremsatte Betragtninger, er den, at vi skulle være forsigtige med vor Finanshusholdning, at Resultaterne i det hele taget opfordre til Forsigtighed. Den samme Betragtning var han inde paa ved 1ste Behandling og ligeledes i Dag, idet han kom ind paa nogle finansielle Betragtninger hentede fra de sidste 10 Aar, som skulde opfordre Lovgivningsmagten til at være forsigtig. Han fremdrog i saa Henseende Finansloven fra 1896—97, tror jeg, det var, og sammenlignede Indtægterne paa den med Indtægterne nu og nævnedes For-